

Welkom bij de Podwandeling Amelisweerd.

Amelisweerd bestaat uit drie landgoederen: Nieuw-Amelisweerd, Oud-Amelisweerd en Rhijnauwen, en is gelegen tussen Utrecht en Bunnik. Deze wandeling gaat door een gedeelte van dit gebied en doet de drie bijbehorende landhuizen aan. Deze landgoederen hebben grote historische, culturele en ecologische waarde. De wandeling is rond de 4 km en duurt ongeveer 1,5 uur.

Langs de route zijn een aantal punten gemarkeerd. Deze punten zijn terug te vinden op de bij de wandeling behorende plattegrond, en worden ook in de gesproken tekst aangegeven. De plattegrond is te downloaden op <http://www.dutchnature.com/podwandelingamelisweerd/>.

Als je op zo'n punt bent aangekomen, start dan de MP3 speler en luister tot het muzikje. Pauzeer het afspelen, loop naar het volgende punt en start de speler opnieuw. De integrale tekst van deze presentatie is te vinden in het 'songtekst' gedeelte van dit mp3 bestand. Als je het speciale iPod geluidsbestand gebruikt kan je de verschillende punten ook terugvinden met de hoofdstukindeling op je iPod.

De gesproken informatie heeft betrekking op:

- * de locaties en
- * de actuele discussies rond de aanbevelingen van het nieuw opgestelde toekomstvisierapport op het landgoederenbeheer.

Waarom nu deze podwandeling?

Het Utrechtse College heeft in 2007 een toekomstvisie gevraagd op het beheer van de landgoederen Oud- en Nieuw-Amelisweerd en Rhijnauwen, rekening houdend met de huidige situatie én de natuur- en cultuurhistorische waarde van het gebied, dat in 2006 rijksmonument is geworden. De gemeente Utrecht heeft de landgoederen in eigendom, maar ze liggen in de gemeente Bunnik. De visie op het toekomstig landschapbeheer ligt op dit moment, juni 2008, op tafel en staat ter discussie.

Achtergrond

Het visierapport moest er komen, omdat geconstateerd werd dat de druk op de landgoederen de laatste jaren erg is toegenomen. De bezoekersaantallen zijn flink gestegen, er komen jaarlijks zo'n 1,5 miljoen bezoekers. Het landgoed-beheer blijft bij deze grote recreatiedruk achter en er ligt geen duidelijk plan voor de toekomst. Dit vroeg om oplossingen.

Bureau Klingen Bomen heeft samen met een klankbordgroep een visierapport opgesteld, met de titel Noblesse Oblige: "Adel verplicht". In de klankbordgroep zaten belanghebbenden zoals bewoners van het gebied, bezoekers, horecaondernemers, één van de boeren en ook de belangengroep "Vrienden van Amelisweerd".

Op 19 juni 2008 was de presentatie-avond van dit Visierapport "Noblesse Oblige". De Visie werd toegelicht en de aanwezigen konden vragen stellen. Vervolgens werd de Visie aangeboden aan de Utrechtse wethouder Giesberts. Het rapport kan worden gedownload op <http://www.utrecht.nl/landgoederen/>. Tijdens de wandeling wordt dit rapport aangeduid met "de Visie".

Op diezelfde bijeenkomst presenteerde de belangengroep "Vrienden van Amelisweerd" ook hun plan, "het zevende rapport", waarin een **andere** visie neergelegd wordt. De Vrienden zijn het op diverse punten nadrukkelijk oneens met de Visie. Tijdens de wandeling wordt regelmatig naar het standpunt van de vrienden van Amelisweerd verwezen.

Met deze iPodwandeling kan iedereen zelf in Amelisweerd gaan kijken en zich een oordeel vormen. Er wordt slechts een aantal discussiepunten uit de Visie besproken, voor het complete overzicht van de aanbevelingen verwijzen wij naar beide rapporten.

Deze wandeling is niet door deskundigen gemaakt, maar door belangstellende, regelmatige wandelaars van het gebied, die betrokken zijn bij de landgoederen.

Hot items:

Een aantal aanbevelingen uit de Visie gaven op 19 juni aanleiding tot veel discussie, zoals:

- a) Laanvernieuwing op een aantal locaties, door het kappen van alle bomen langs sommige lanen, ook de volwassen, gezonde en monumentale bomen, en het verwijderen van de ondergroei, om weer een strakke laan te creëren met nieuwe aanplant.
- b) Oplossingen voor de parkeerdruk op het gebied. Er wordt gedacht aan parkeerspreiding door het aanleggen van vervangende en nieuwe parkeerplaatsen. Tevens moet er aandacht komen voor bereikbaarheid van Amelisweerd met het openbaar vervoer.
- c) Garantie voor landschapsbeheer en budget voor de komende jaren, wellicht via een stichting.
- d) Aandacht voor de verbinding tussen de Uithof en Amelisweerd.
- e) Verplaatsing van het Tennispark Rhijnauwen.

Tot slot: Opvallende afsluiting presentatie-avond 19 juni 2008.

Nadat op de avond van 19 juni het visierapport aan de Utrechtse wethouder Giesberts was aangeboden, verklaarde dhr. Giesberts dat het Utrechtse College al een aantal aanbevelingen uit het rapport had verworpen, waaronder de bomenkap en de verplaatsing van het tennispark.

Wandeling:

1) Startpunt 1: Snelweg A27, ten zuidoosten van de stad Utrecht.

We staan op het viaduct over de A27, aan de Koningsweg in Utrecht zuidoost en we lopen straks richting de ingang van Nieuw-Amelisweerd en stoppen bij de oversteek, stoppunt 2.

Maar eerst iets over de snelweg. Amelisweerd kreeg landelijke bekendheid wegens de omstreden aanleg van de A27 in 1982, omdat deze snelweg door het landgoed Nieuw-Amelisweerd loopt. We starten de wandeling hier, omdat goed te zien is hoe de weg door het landgoed snijdt én de directe verbinding met de stad Utrecht verbreekt. Voor de stad is Amelisweerd een belangrijk uitloopgebied, waarvan veel gebruik wordt gemaakt.

Destijds had men niet voorzien dat de weg zó intensief gebruikt zou gaan worden. De weg zorgt heel duidelijk voor geluidsoverlast in het gebied. De gemeente Utrecht wordt in de Visie daarom aanbevolen geluidswerende maatregelen te nemen. Concreet wordt een overkapping van dit deel van A27 voorgesteld. De belangengroep "Vrienden van Amelisweerd" is het hiermee eens.

We lopen nu richting het bord "Amelisweerd", en stoppen bij de oversteek naar de ingang van het bos, stoppunt 2.

2) Stoppunt 2: Koningsweg, hoek Mereveldseweg.

We staan hier bij de hoek tussen de Koningsweg en de Merenveldseweg, hier is een oversteekplaats naar het bospad dat Nieuw-Amelisweerd ingaat.

Het volgende stoppunt 3, is op het hoofdpad, bij het kruispunt met de zichtlaan (sneeuwkllokjeslaan) naar het witte huis Nieuw-Amelisweerd.

Dit gedeelte van het landgoed Amelisweerd is qua bezoekers wat rustiger. Regelmatig parkeren hier auto's langs de weg in het gras, een echte parkeerplaats is hier niet. Alleen bestemmingsverkeer mag het bos in.

Bij mooi weer staat hier wel eens een ijscokar. Tijdens de wedstrijden van F.C. Utrecht staan auto's tot ver voorbij dit punt in de grasstrook langs deze provinciale weg. Verderop gaat de Koningsweg over in Koningslaan, richting Bunnik.

Het parkeerprobleem hier wordt onderkend. In de Visie wordt de aanleg van een beperkte parkeerplaats aanbevolen als één van de aan te leggen parkeerplaatsen.

De tweede aanbeveling is hier ook een attractie te maken, om de toegang naar het bos nog duidelijker te markeren. Omdat dit een wat rustiger gedeelte van het landgoed is is het de vraag of een attractie gewenst is, vanwege de mogelijke toename van bezoekers daardoor. Een duidelijk bord volstaat wellicht ook. De belangengroep "Vrienden van Amelisweerd" vinden een kleine bufferparkeerplaats op dit punt voldoende.

We gaan nu het landgoed Nieuw-Amelisweerd op, we steken de Koningsweg over richting bosingang en we lopen linksaf langs de fietsrekken. We vervolgen de brede zandweg, die richting het landhuis Nieuw-Amelisweerd loopt en stoppen verderop bij de kruising met de zichtlaan (sneeuwkllokjeslaan) naar het witte huis, stoppunt 3.

3) Stoppunt 3: Bospad Nieuw-Amelisweerd bij de kruising met de zichtlaan op landhuis "Nieuw-Amelisweerd", ook wel "Sneeuwkllokjeslaan" genoemd.

Stoppunt 4 is rechtdoor bij het rood/witte paaltje, bij de bocht naar rechts.

In het voorjaar staat de hele zichtlaan vol met sneeuwkllokjes, vandaar de bijnaam van deze laan. De drie landgoederen zijn heel bijzonder, omdat ze samen het grootste aaneengesloten rivierkleibos van Nederland vormen. Het landgoed is al heel oud, de eerste bewoning stamt van de 13e eeuw. Ridder Amelis, Lodelijk Napoleon, Baron Taets van Amerongen zijn o.a. historische figuren die hier een rol van betekenis speelden.

Het gedeelte waar we nu staan heet het "Markiezenbos", genoemd naar één van de vroegere eigenaren van het landhuis Nieuw-Amelisweerd. Dit bos dient nu als geluidsbuﬀer voor de A27. Het bospad buigt verderop af naar rechts, maar wij gaan rechtdoor en volgen het smallere pad, dat parallel aan de snelweg loopt. We besteden aandacht aan dit pad, omdat de Visie hierover aanbevelingen doet.

Onze volgende stoppunt 4 is dit smalle bospad, gemarkeerd met een rood/wit paaltje.

4) Stoppunt 4: Smal bospad, het verlengde van de laan naar Nieuw-Amelisweerd.

Het volgende stoppunt 5 is bij de hoge naaldboom, net over het witte bruggetje voor het landhuis Nieuw-Amelisweerd.

Dit smalle bospad heeft geen naam. Het wordt minder intensief bewandeld, want het ligt dicht tegen de snelweg aan, je hoort dus veel verkeerslawaaï. In de Visie wordt geschetst hoe dit pad weer een laan zou moeten worden volgens de cultuurhistorie. Het karakter van een **laan** wordt bepaald door een rij gelijke en prominent opgestelde bomen direct aan de rand van het pad, zonder veel ondergroei.

We wandelen door deze laan, zodat je zelf kan zien hoe hij erbij ligt. Het maakt een wat verwilderde indruk, wat op zichzelf misschien niet erg hoeft te zijn. De Visie doet de aanbeveling hier een nieuwe laan van te maken. Dat betekent bomen kappen en jonge aanplant neerzetten. De Visie zegt: wanneer een echte laan minder dan 40% monumentale bomen over heeft, dan adviseren we de hele laan te vernieuwen.

We vervolgen het pad langs het boshuis met de naam "Onder de bomen". We gaan rechtsaf voor de Kromme Rijn en we zien voor ons het kleine witte bruggetje tussen het groen. We gaan linksaf over het bruggetje en stoppen bij de grote stammen die rechts langs het pad liggen, stoppunt 5.

5) Stoppunt 5: Vlak na het witte bruggetje, bij de "mammoetboom" met uitzicht op het witte huis.

We volgen straks het pad richting het koetshuis achter het landhuis Nieuw-Amelisweerd bij stoppunt 6.

Deze mammoetboom lijkt op een reuze den. Hij is ruim 150 jaar oud en bijna 45 meter hoog, en komt van nature voor in Californië. We staan bij de grote liggende gezaagde stammen langs het pad en kijken richting het huis.

De gezaagde stammen langs het pad geven ons aanleiding wat te vertellen over dood hout. In de Visie wordt het e.e.a. gezegd over het dode hout dat je op de landgoederen ziet liggen. Je kunt er tijdens de wandeling op letten. Het dode hout bestaat uit grote omgevallen bomen, al dan niet met kluit, deels stormslachtoffers, deels bewust bewaarde monumenten en ook losse stamdelen en kleinere takken.

Of dood hout al dan niet in het landschap past, hangt in de Visie samen met het karakter van het bos. Dood hout past niet een parkbos en niet in de Engelse landschapsstijl. Nu ligt het dode hout uit ecologisch oogpunt op diverse plekken in het bos en aanbevolen wordt, hier wat selectiever mee om te gaan, bijvoorbeeld door het dode hout meer uit het zicht, dieper in het bos te leggen.

We vervolgen onze weg tot achter het landhuis Nieuw-Amelisweerd en stoppen voor het koetshuis, stoppunt 6.

6) Stoppunt 6: voor het koetshuis, achter het landhuis Nieuw-Amelisweerd.

We staan bij de grote liggende monumentale beuk met de jonge linde ernaast.

We volgen hierna het pad dat rechts langs het grote veld loopt, tot aan het tweede hek, bij het bord "De biologische weide", stoppunt 7.

Het witte huis heet “landhuis Nieuw-Amelisweerd”. De naam Amelisweerd is afkomstig van de ridder Amelis die in de 13e eeuw het waard in bezit kreeg en er een kasteel bouwde. Omstreeks 1670 werd het huis deels vernield door de Fransen. Koning Lodewijk Napoleon wilde zijn manschappen hier onderbrengen in 1810. Er heeft zich hier dus het een en ander afgespeeld.

Nieuw-Amelisweerd is al een aantal jaren het eigendom van een woningcorporatie, die de 17 appartementen in het huis verhuurt aan een stichting van bewoners. Het bijbehorende koetshuis met de aangrenzende woningen is in gebruik door de bakkerij van de “Veldkeuken”.

Als je straks over het pad langs het open veld loopt en naar links kijkt, zie je een aantal bunkers liggen in het achterliggende weiland en in de verte de gebouwen van de Uithof. Hier kun je ook regelmatig roofvogels en reeën zien. In de Visie wordt voorgesteld een aantal bomenrijen voor het zicht op de Uithof te planten, ten behoeve van een betere inbedding in het landschap. De Uithof en Amelisweerd liggen met de rug naar elkaar toe. Bij de Uithof zijn wel parkeerplaatsen beschikbaar, maar deze worden niet gebruikt door bezoekers van Amelisweerd. In de Visie wordt aanbevolen de verbinding tussen de Uithof en Amelisweerd beter te gebruiken om de verkeersdruk aan deze kant van het gebied te verminderen.

We volgen het pad rechts van het grote veld voor ons, tot aan het tweede hek en stoppen bij het bankje, stoppunt 7.

7) Stoppunt 7: Viersprong na het open veld, overgang naar de Domlaan.

Voor stoppunt 8 volgen we straks de Domlaan tot aan de vijfsprong halverwege.

We zijn aangekomen bij het tweede landgoed, Oud-Amelisweerd, en bevinden ons op een viersprong. Links loopt een strak smal pad richting de Uithof.

Achter het bankje ligt een weiland, daarachter zien we het Trapeziumbos (het bos van Oud-Amelisweerd).

Vóór het bankje langs loopt de Domlaan, die we zo ingaan. De Domlaan gaf vroeger uitzicht op de Utrechtse Domtoren.

Het meest rechtse pad, het bochtige pad dat het bos ingaat, leidt naar het bos in Engelse landschapsstijl, ook wel “Het Engelse werk” genoemd. Dit bos is rond 1850 aangelegd. Er zijn kronkelpaadjes en waterpartijen, nu met rommelige oevers en veel kroos. Er liggen een paar omgewaaide bomen, als gevolg van eerdere stormen, die volgens de Visie niet passen in dit parkdeel. De Visie beschrijft het Engelse werk als verrommeld door ecologisch beheer en stelt een apart onderzoek ter verbetering voor.

In het parkbos Oud-Amelisweerd zijn twee landschapsstijlen te vinden: naast de net genoemde Engelse landschapsstijl, ook de barokstijl. De barokstijl zie je terug in de rechte lanen, met bomenrijen aan beide zijden. Deze lanen stammen uit 1700 en zijn afgestemd op de Kromme Rijn, waarlangs alle landgoederen zijn aangelegd.

Het punt bij het bankje is een wat rommelig hoekje, dat om onderhoud vraagt. Dit wordt ook onderschreven door de beheerder, de rentmeester van de gemeente Utrecht dhr. Joop Spaans. Het onderhoudsbudget voor het beheer is de laatste jaren achteruit gegaan. Het spanningsveld dat dat voor de huidige situatie oplevert is mede een reden geweest voor het nu gedane onderzoek.

Naast het bankje is de grond vrij kaal, er is vrij uitzicht op het weiland erachter. Maar iets verderop is dichte begroeiing ontstaan tussen de bomen. Het open stuk is dus goed, men wil hier graag wilde bloemen laten groeien en voor de waterhuishouding de sloten aan weerszijde van de laan uitdiepen, zodat het overtollige water uit het bos kan wegvloeien.

Let tijdens de wandeling op de Domlaan op de bomenrand.
De bomenrand is dichtgegroeid. Het visierapport doet de aanbeveling dit weer open te maken. De opslag (onderbegroeiing) tussen de bomen zou verwijderd moet worden, voor vrij zicht op weiland.

We lopen nu de Domlaan een stukje af, tot de eerste vijfsprong, stoppunt 8.

8) Stoppunt 8: Halverwege de Domlaan, op de vijfsprong.

Volgend stoppunt 9 is de vijfsprong achter het landhuis Oud-Amelisweerd.

Als je de laan links inkijkt, zie je een strakke rij bomen dicht langs het pad, zoals volgens de Visie een bomenlaan in oorsprong is bedoeld. Als je echter dit zijpad inloopt zie je dat er verderop een gedeelte komt waar veel monumentale bomen zijn verdwenen, en waar jonge bomen staan met veel opslag eronder. Voorgesteld wordt op dit deel alle bomen langs de padrand te kappen en in één keer te vernieuwen om zo weer een eenheid te creëren in de laan. Het eerste stuk dat één geheel vormt én intact is zou volgens de Visie wel moeten blijven staan. De belangengroep Vrienden van Amelisweerd is het niet eens met de voorgestelde bomenkap van volwassen en/of monumentale bomen. Je kunt je hier zelf een oordeel vormen. Ook het deel van de Domlaan vanaf deze vijfsprong tot aan het volgende stoppunt zou volgens de Visie moeten worden vernieuwd.

We volgen de Domlaan tot aan de vijfsprong met de zwerfkeien aan de achterzijde van het landhuis Oud-Amelisweerd, stoppunt 9.

9) Stoppunt 9: De vijfsprong met zwerfkeien achter het landhuis Oud-Amelisweerd.

Het volgende stoppunt 10 is het bezoekerscentrum Amelisweerd.

Het landhuis Oud-Amelisweerd dateert van 1770. Het werd bekend toen het in 1808 werd gekocht door koning Lodewijk Napoleon. Hij wilde er zelf gaan wonen. De namen van de provinciale weg langs het gebied, Koningsweg en Koningslaan, herinneren nog aan deze tijd. Het huis is nu van de gemeente Utrecht en staat vrijwel leeg. Het is in bruikleen gegeven aan het Centraal Museum en wordt bewoond ter beheer, zonder een duidelijke bestemming. Het huis ligt er nu wat somber bij en is nauwelijks toegankelijk. Kwetsbaar in het huis is een historisch bijzonder Chinees zijdebehang uit de 18e eeuw, dat men graag wil behouden. In de Visie zou men meer bezoekers naar dit centraal gelegen landgoed willen trekken om de recreatie-druk op Rhijnauwen te verminderen, met landhuis Oud-Amelisweerd als het culturele centrum van de landgoederen. Het kwetsbare behang staat echter een publieke functie van het landhuis in de weg.

Op de vijfsprong zie je het bord “Aardvlo, biologisch dynamische tuinderij”. Op vrijdag is er een biologische markt op het Vredenburg in het centrum van de stad Utrecht. De Aardvlo verkoopt daar de groente die verbouwd wordt op het landgoed. Er is ook een winkel in de buurt van het landhuis Oud-Amelisweerd. Volgens de Visie past de biologische landbouw binnen de landgoederen. Er zijn verder nog drie boerenbedrijven op de landgoederen, meest veeteelt en fruitteelt. Een deel van de landbouwgrond in het gebied zal worden teruggegeven aan de natuur, om de ecologische hoofdstructuur te versterken.

Aan de andere kant van de Domlaan, tegenover de achterkant van het landhuis Oud-Amelisweerd ligt de zogenaamde Beeldenlaan; vroeger hebben hier beelden gestaan. In het begin van deze laan staan nog veel grote oude bomen. De Visie laat dan ook de eerste helft van deze laan ongemoeid, maar gaat wel voor laanvernieuwing van de tweede helft.

Het zandpad dat haaks op de Beeldenlaan staat heet de Kippelaan. Hier staan een paar monumentale eiken en beuken vermengd met hoge ondergroei van vogelkers, vlier en esdoorn. In de Visie wil men dit deel van de Kippelaan geheel vernieuwen.

Het volgende stoppunt 10 is het bezoekerscentrum Amelisweerd.

10) Stoppunt 10: Bezoekerscentrum Amelisweerd.

Wellicht tijd voor koffie. Het volgende stoppunt is de oprijlaan van Oud-Amelisweerd naar de provinciale weg, stoppunt 11.

Dit bezoekerscentrum, dat gerund wordt door de “Veldkeuken”, is gevestigd in het koetshuis van Oud-Amelisweerd. De Veldkeuken wordt beschouwd als een type bedrijvigheid, dat binnen de landgoederen past. De gerechten zijn biologisch en de ingrediënten komen zoveel mogelijk uit de moestuin van tuinderij de Aardvlo. Het gebouw wordt deels nog bewoond. In de Visie wordt aanbevolen de woonfunctie te beperken om de horecaruimte te kunnen uitbreiden, en om de openingstijden te verruimen. Het bezoekerscentrum aan de Kromme Rijn is een pleisterplaats voor wandelaars.

We lopen langs het bezoekerscentrum over het witte bruggetje en blijven staan bij de oprijlaan voor Oud-Amelisweerd, stoppunt 11.

11) Stoppunt 11: Oprijlaan voor landhuis Oud-Amelisweerd.

Het volgende stoppunt is terug naar stoppunt 9, de vijfsprong achter landhuis Oud-Amelisweerd, rechtsaf de Kippelaan in en langs het tennispark tot aan de speelweide, stoppunt 12.

We bekijken de oprijlaan van landgoed Oud-Amelisweerd in verband met de parkeerplannen en plannen voor laanvernieuwing. Het parkeren langs de oprijlaan past niet in de allure van het landschap en schaadt de bomen. Daarom is de Visie vóór het beëindigen van de parkeermogelijkheid tussen de bomen in de oprijlaan en wil men het parkeren verplaatsen naar een nieuw te bouwen parkeerplaats direct achter de huizen aan de provinciale weg. De parkeerplaats wil men zoveel mogelijk uit het zicht halen door middel van bossages of bomen, een zogenaamd schaambos. Het achterliggende idee is: de huizen zijn al bebouwing in het landschap, daar plaatsen we bebouwing bij, zodat het overige landschap zoveel mogelijk open blijft.

In sommige oude bomen in deze laan zitten vleermuizen, als je geluk hebt kan je hier een bosuil een vleermuis zien vangen. Er zijn hier al veel oude beuken gesneuveld en hiervoor in de plaats zijn linden en jonge eiken geplant. De Visie stelt herstel van de laan voor door vervanging van alle bomen, om weer een strakke laan te creëren voor toekomstige generaties. Men kiest hier voor totale kap.

Verplaatsing van bomen naar andere plekken is niet mogelijk. De belangengroep Vrienden van Amelisweerd vinden kap ook hier onacceptabel. Intussen heeft ook het Utrechtse College deze aanbeveling verworpen, aldus wethouder Giesberts op 19 juni op de presentatie avond.

We lopen terug naar de vijfsprong (stoppunt 9) aan de achterzijde van het landhuis Oud-Amelisweerd en gaan daar rechts de Kippelaan in en lopen langs het tennispark tot aan de speelweide, stoppunt 12.

12) Stoppunt 12: Kruispunt Tennispark Rhijnauwen/speelweide.

We zijn nu aangekomen op het landgoed Rhijnauwen. Links voor je zie je de speelweide. Veel recreanten maken er op zonnige dagen gebruik van.

Het Tennispark is al 75 jaar op het landgoed gevestigd. De Visie stelt dat de tennisbaan niet op het landgoed thuishoort en stelt voor het tennispark te verplaatsen. Het Utrechtse college heeft dit advies verworpen, zij wil het tennispark hier behouden.

We lopen rechtsaf langs de tennisbanen, en dan linksaf langs de barakken van de jeugdherberg Stayokay in de richting van het theehuis Rhijnauwen, stoppunt 13.

13) Stoppunt 13: Theehuis Rhijnauwen.

Het volgende stoppunt is het witte bruggetje voor Kasteel Rhijnauwen, teruglopen en dan linksaf onder de poort door tot op de brug, stoppunt 14.

We staan aan de achterzijde van het theehuis en bekijken de parkeerplaats en het terras. Op mooie dagen is het hier topdrukte, onder de bezoekers veel gezinnen met kinderen, en veel autoverkeer. De gemeente Bunnik heeft eerder getracht de parkeerplaats weg te bestemmen ten gunste van recreatieve doeleinden in het bestemmingsplan Landelijk Gebied. De kroon heeft echter het bezwaar van de exploitant van het theehuis gehonoreerd. De Visie wil ook het hinderlijke autoverkeer hier weg hebben en stelt voor de parkeerplaats te verplaatsen naar een nieuw aan te leggen parkeerplaats in het weiland langs de oprijlaan naar Kasteel Rhijnauwen.

We passeren het theehuis linksom en gaan het terras op. Het buitenteras van het theehuis Rhijnauwen ligt direct aan de Kromme Rijn en heeft een schitterend uitzicht. We lopen naar het water om het uitzicht vanaf het terras over de Kromme Rijn in ons op te nemen. Aan de overkant rechts, halverwege langs de oprijlaan naar Rhijnauwen, zou volgens de Visie de nieuwe parkeerplaats moeten worden aangelegd, met een nieuw wandelpad en een nieuwe voetgangersbrug over de Kromme Rijn voor de bezoekers van het theehuis. De vrienden van Amelisweerd willen het huidige uitzicht behouden en wijzen deze oplossing van de hand. Ook de exploitant van het theehuis is zeer tegen deze oplossing.

We lopen terug richting tennispark, en gaan de eerste weg links in onder de poort door van het poortgebouw van Kasteel Rhijnauwen, en lopen door tot op de witte brug over de Kromme Rijn.

14) Stoppunt 14 en eindpunt van de wandeling: witte brug voor Kasteel Rhijnduun.

We zijn net onder de poort van de jeugdherberg doorgelopen tot op de witte brug over de Kromme Rijn en zijn wellicht al door diverse auto's gepasseerd.

Het hoofdgebouw, Kasteel Rhijnduun, is het derde landhuis. Het stamt uit de 18e eeuw. Rhijnduun wil zeggen "nat grasland naast de Rijn". In het poortgebouw (koetshuis) is een eetcafé met terras. De jeugdherberg is sinds 1933 in Kasteel Rhijnduun gevestigd en is de oudste jeugdherberg van Nederland. Het landgoed stamt waarschijnlijk uit de 13e eeuw. Kasteel Rhijnduun wordt vaak verhuurd voor bruiloften en andere feestelijke gelegenheden. Dit geeft een extra belasting op de aanwezige parkeerplaatsen. De terrasbezoekers en wandelaars is het vele verkeer hier een doorn in het oog, vooral het verkeer dat door het smalle historische poortje rijdt om de parkeerplaats bij het theehuis te bereiken.

Net over het witte bruggetje zie je de parkeerplaats aan de Kromme Rijn. In de Visie moet ook deze parkeerplaats wijken om het uitzicht op de achterliggende boerderij en de verdedigingswerken te herstellen. Vanaf de brug is ook de locatie van de nieuw aan te leggen parkeerplaats te zien, tussen de Kromme Rijn en de oprijlaan richting de provinciale weg.

We zijn nu aan het eind van de wandeling gekomen. Om terug te komen bij het begin van de wandeling kan je het jaagpad langs de Kromme Rijn volgen, langs de wit gepleisterde boerderij. Waar het bos van Nieuw-Amelisweerd begint sla je linksaf en kom je uit bij stoppunt 2 op de Koningsweg. Het is ook mogelijk de oprijlaan tot aan de provinciale weg te volgen en daar de bus te nemen.

Dank voor de aandacht en een prettige voortzetting van de dag gewenst.